

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adandók.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Hat hónapra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékkel együtt: 1—100 szög 1 frt 30 kr., a 100-on fölül minden szó 1 krajczárjával számítatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közléséért 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyiltterben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr.

Az önkéntes tűzoltó-egylet.

Korunk humanizmusa a jótékony egyesületek létrehozásában s azok útján nyilatkozik leginkább.

Nincs oly ága az emberi cselekvésnek, keresetnek, melyben az egyesülési tevékenység üdvös hatásai érezhetők ne volnának, vagy amelyben az elérni kívánt eredmény sokszor kizárólag az egyleti tevékenységnek ne volna tulajdonítható.

Korunk humanizmusának kifolyásaként tekinthetők az önkéntes tűzoltó-egyletek. E réven alakult, jött létre s izmosult meg a lévai önkéntes tűzoltó-egylet is.

A tűzoltó-egyleteket megelőzőleg létesültek a tűzkárbiztosító-társaságok s intézetek, melyeknek célja: — saját érdekeiknek föláldozása nélkül — a tűz által elpusztított vagyonekért kárpótlást nyújtani. Az alap, melyből a biztosító-társaságok kiindulnak, t. i. a tulajdonosok jólétének biztosítása, ugyanaz, mely az önkéntes tűzoltó-egyleteké; csak hogy az elvek és az eljárás szembe-tűnőleg különböznek.

A biztosító-társaságok a vagyon elvesztése után jelennek meg a kárpótlással; az önkéntes tűzoltó-egyletek a vész beálltakor a vagyon megmentésére, eszerént előzetesen jönnek elő és sorakoznak.

Kétségkívül ezeké az erkölcsi fensőbbség, annál inkább, mert önzetlenül s életük kockáztatásával is, sietnek a segélyre; míg a biztosító-társaságok — mint érintők — a saját érdekeiknek minden megsértése, vagy kockáztatása nélkül igyekeznek megoldani földadatukat.

Nem vonjuk kétségbe a biztosító-társaságok üdvös voltát; sőt, saját viszonyaink között, szükségesnek tartjuk azoknak fönmállását s virulását, különösen az olyanokét, mint az Első magyar általános biztosító-társaság.

De szükségesnek tartjuk annak is kifejezést adni, hogyha a biztosító-társaságok a nagyközönség rokonszenvének örvendenek: méltó dolog, sőt a közönség kötelességének tartjuk, miszerént ugyanazon hűvel s buzgósággal karolja föl az önkéntes tűzoltó-egyleteket is; és ha a biztosító intézmény oly széles elterjedést nyert hazánkban: mennyire inkább szükséges és kívánatos, hogy a tűzoltó-egylet még szélesebb körben terjedjen el, márcsak erkölcsi fensőbbségénél fogva is.

Ez azonban csak úgy s akkor lesz elérhető, ha kivétel nélkül foglalunk helyet az önkéntes tűzoltó-egyletek fölkarolása mellett. Sorakozzunk annak tagjai közé; támogassuk — ha működő-tagok bármi oknál fogva nem lehetünk —, más erővel azok előmenetelét; hozzuk, vigyük oda filléreinket, hogy azok által képesekké tétetvén a szükséges oltó-eszközök megszerzésében: képesekké tétessenek vagyónunknak a tűzvész ellen való megvédésében is.

Ott, hol vagyónunk, sokszor életünk biztonságáról, megmentéséről van szó, s hol a vész ellen előre keresnek mentő eszközöket: senkinek sem szabad el- és hátramaradni, különösen azoknak, kiket a kedvező szerencse vagyonnal s különféle erővel áldott meg; és itt, első sorban legnagyobb kötelesség a háztulajdonosokra hárul; mert, habár a tűzkár elleni biztosítás a szerencsétlenség esetében birhat és bir is azon értékkel, hogy tönkre ne jusson a tulajdonos, de mégis mindig jobb megelőzni a vészt, mint a

vész után fönmaradt romokkal új életet teremteni s kezdeni.

A lévai önkéntes tűzoltó-egylet, mely 1876. évben keletkezett s azóta odaadó férfiak erélye által olyan helyzetbe hozatott, hogy napról-napra új meg új erők csatlakozása, szorgalmas gyakorlatok, kellően kifejtett és vezetett működések által, azon reményt kelté föl mindnyájunkban, hogy a vész pillanatában — melytől az ég óvjon meg mindenkorra bennünket — megfogja oldhatni magasztos földadatát, ha a közönség részéről buzgó támogatásban részesítettetik.

Erre pedig most is nyílik alkalom: az egylet ma, folyó, 1883. évi július 29-én, a szükséges szerelvények beszerzése céljából táncmulatságot rendez.

Pártoljuk hát ezen igyekezetét és siessünk filléreinkkel, saját, jól fölfogott érdekeink szempontjából elősegíteni az egyletet szerelvényeinek beszerzésében, nehogy keserűen kelljen majd egykor megbánni mulasztásunkat s nehogy valaha lelkiismeretünkben könnyelműséggel vádoltathassunk!

Barsvármegye az országos kiállításon.

Országos kiállítás lesz Magyarország fővárosában, hol — miként e lapokban is már közölve volt — negyven év óta nem tartatott iparkiállítás, gazdasági kiállítás pedig husz év óta.

Idején való dolog tehát, hogy az ország fővárosában, mint összes szellemi és anyagi erőink központjában, egy általános jellegű kiállítás rendeztetik, mely közgazdasági és közművelődési helyzetünket egész terjedelmében lesz hivatva fölmutatni: 1) a nemzet szemé előtt, hogy belássa önjerejét, melynek produktumaival — különösen az ipar terén — képes már födözni a honi szükségletet, — s föltárni 2) a művelt világ előtt azt, hogy hazai termékeink immár érték a versenyképességet.

Igen életrevalónak kell elismerni a kiállítást rendező országos bizottság azon tervét, hogy a kiállítást nem a rendkívüliségek, a sajátlagosságok bemutatása kedvéért, hanem azon üdvös nemzeti célból rendezzi: hogy ott iparunk és mezőgazdaságunk, a gyakorlati érték, a használhatóság és életrevalóság tekintetéből legyen minél dussabban képviselve; s azért eleve figyelmeztette is a kiállítani szándékozót, hogy a gyakorlati működést tartsák szem előtt s ne kívánják egyes, szokatlan, rendkívüli, talán magában véve érdekes, de gyakorlati életben kevésbé elterjedt s még kevésbé használható tárgyaknak kiállítását; mert nem az effélékből várhat hasznót az ország s a kiállító, hanem abból, ha betudjuk bizonyítani: hogy állandó, használható munkát tudunk előállítani, s hogy gondosan ápolt, a messze-távolba is egészségben szállítható, ipari és gazdasági terményekkel a versenyt kibírjuk és tudjuk állani.

A kiállítás tehát — a komoly célhoz illően — komoly ténynyé vált, amennyiben annak megannyítására az 1885-ik év határozottan és elodázhatlanul kitézetett. Ugy a kormány, valamint a hazai érdekeltségek kitünőségei erélyesen hozzáálltak e tekintetben a munkához; terveket, vázlatokat készítenek, gyűléseznek szakértelemmel a teendők fölött, vidéki albizottságokat alakítanak s ezeknek utasításokat adnak a teendőkre nézve. Mindezen serény munkának van is eredménye. A vidéki bizottságok, az ország különböző részein munkára serkennek a központ példáján, mely legutóbb is, azon nevezetes megállapodásra jutott, hogy a kiállítás helyiségeinek térfogatát meghatározván, annak fölépítési költségét 1.298,721 frt 78 krban irányozta elő, mely összeg nagysága előre is mutatja, hogy e kiállítás, minőség tekintetében nagyszerűnek ígérkezik, mint hogy ilyennek is kell lennie.

Hogy e kiállítás minél gazdagabban mutassa be a világnak hazai termékeinket: kell, hogy a központi rendező-bizottság buzgólkodása mellett, a vidéki rendező-bizottságok is, minél nagyobb erélylyel működjenek.

Bars megye — tudvalevőleg a Pozsonyban székelő

egyik vidéki bizottsághoz van osztva, hová a beosztott megyékből a napokban nevezte ki a földm., ipar- és keresk. miniszter a bizottsági tagokat.

Azonban e kinevezésekben sokan nem tudnak megnyugodni, elégedetlenek a kinevezett egyéneknek — ha nem is szakképességeivel és erélyességével, igenis azoknak létszámával.

Majdnem minden megyéből átáljában, igen kevés bizottsági-tagot nevezett ki a kormány, Bars megyéből pláne oly keveset, hogy annál kevesebbet egy megyéből sem találhatni.

Valóban érthetetlen, hogy egy megyében — minő mi vagyunk — a kiállítókat buzdítani, utasítani, velük értekezni, levelezésben állni, az uton-utfélen előfordulható akadályokat legyőzni, a szintén támadható kellemtelenségeken magát ultenni s mindezen és más, egyéb bajok mellett, egy egész megye gazdasági, bányászati, kéz- és műipari személyzetét, a kiállításra minél nagyobb számban s minél kiválóbb minőségben megnyerni: miként lehetséges egy e t l e n - e g y e m b e r munkarejének??

Mert tudni kell, hogy Bars megyéből a fővárosi orsz. kiállítás Pozsony-vidéki bizottsághoz csak egyetlen egy szakembert nevezett ki a miniszter, Kachelmann Károly urat, a vichnyei vasöntőde és gépgyár tulajdonosát.

Kérdés már most, hogy ily nagy misszióra elegendő-e egy ember egy megyéből?

Senkinek sem lehet oka, vagy szándéka, a kinevezett t. bizottsági tag ur szakértelmében, ügybuzgalmában, vagy hazafiságában kékedni; tisztelet minden kinevezett bizottsági tagnak; de azt, — ughiszem — bárki is beláthatja, hogy egyetlen bizottsági tag — saját fizleti idejének megosonkítása nélkül — nem felelhet meg kellőleg a nagyfontosságú megbízatásnak; de ha saját érdekeinek hátráltatásával lépne is a ténykedés fórumára: lehetetlen, hogy magában annyi sokoldalúságot, külön-külön szakértelmet s külön esetekben kívántató tapintatot, buzgalmat és erlyt egyesíthessen, mennyi az így sokoldalú érdekeiről és fontosságánál fogva megkívántatik. Mert hiába, egy ember csak egy ember, egy ember ereje pedig nagyon is véges határok közé van szorítva.

Igenis, a vas- és gépipari szakban, mint előnyösen ismert, kitünő kvalifikációju egyén és derék hazafi, kiváló szolgálatot tehet a föntisztelt biz. tag ur a kiállításnak, mert az ebben való részvételre remélhetőleg minél nagyobb számban és jelentős minőségű művekkel törekszik és sikerül megnyernie megyéke nembeli iparának művelőit; de a többi szakokra már — részint ezek személyeinek számanál, részint a földrajzi távolságnál, s ki tudná megmondani: még mi egyéb okonál fogva is — külön-külön szakegyének volnának kinevezendők Bars megyéből a pozsonyi bizottsághoz.

Ó, mert ne higyük azt, hogy a vasutaktól át nem hálózott Bars megyében nincsenek termelési produktumok, s hogy ezeknek nincs versenyképességük! Korántsem! Van megyénknek kitünő bányászata, rendezett erdőszete, jól kultivált földészete, gazd. állattenyésztése, kertészete, méhésztete, házi ipara és rendszeresen üzött, számos ágazatu kézmű-ipara; melyek külön-külön is birnak érdemmel a kiállításon megjelenésre és van joguk ahhoz, hogy az orsz. kiállítás küszöbén fölkaroló jóakarattal készíttessenek elő a versenyre, azaz: hogy a megyebeli produktumok szakszerénti képviselőkkel birja ak az országos kiállítás Pozsony-vidéki bizottságában. És ha még ilyenek eddig nem volnának: itt az ideje, hogy ilyenekről gondoskodva legyen.

Mert az orsz. kiállításon kiállítandó tárgyak bejelentésére a határidő f. év, decemberhó utolsó napján lejár. Tehát a kiállítóknak még csak öt hónapig lehet jelentkezniük!

Már pedig a kiállításra képes egyének között számosan lehetnek Bars megyéből olyanok, kik a kiállításról biztos és részletes tudomással nem birnak, vagy ha birnak is, azért a hátralévő öt hónap még mindig elég sürgős arra, hogy jóval előbb fölszólíttassanak kiállítási szándékuk és tárgyaik bejelentése iránt. Efféle fölvilágosítások megtételére csak szakegyének alkalmasak, kik részint személyes, részint levélbeli érintkezés útján, a figyelmeztetésen kívül — ott, hol szükséges, serkentőleg is hangszokozta indignáció továbbra is megmaradván: elmaradjunk a kiállításról s így el a piac- és versenyképesség teréről is!

Szóval: Bars megye sokoldalú produktumainak ér-

deke követeli, hogy azoknak piac és versenyképességet teremtsünk; ez pedig a buzgó szakbizottsági-török minél nagyobb számától tétetik függővé. Ilyeneknek mielőbbi kinevezését a kormánytól, vagy megválasztását önmaguk között sürgezzék: a fentemlített szakproduczensek és mindazok, kik az orsz. kiállítást akár anyagi (tehát nemzetgazdasági), akár pusztán csak hazafisági szempontból szükségesnek tartják.

Tegyük ezt minél előbb. Még nem késő!

— s.

Különfélék.

— Az országos kiállítás Pozsony-kertlelti bizottságának tagjait a napokban nevezte ki a földm., ipar-és keresk. miniszter. Barsmegyéből K a c h e l m a n n Károly, v i e h n y e i vasöntőde- és gépgyártulajdonos, Hontmegyéből pedig M i n á l i k István, s e l m e z i agyagpápa-gyáros, — továbbá Nyitra megyéből br. F r i e s e n h o f Gergely, n e d a n o e z i nagybirtokos, a nyitram. gazd. egyeslet elnöke és S t u m e r Károly t a v a r n o k i nagybirtokos és ezukorgyár-tulajdonos nevezettek ki. — A kiállítás által érdekelt, megyei közönségünk figyelmét fölhívjuk e jelen számunkban közzétett 2-ik cikkünkre, melyben egyik kiváló megyei egyéniségünk a kiállítók érdekében tesz egy életrevaló és teljesítésreméltó fölszólalást.

— Hymen. C s e s z t v é n, Nógrádmegyében, f. hó 18-án vezette oltárhoz, sztegovai és kelesényi M a d á c h Károly földbirtokos és alispán bájos leányát, S a r o l t á t — báró B u t l e r Ervin, nógrádm. földbirtokos. Az esketést Vladár Viktor ev. lelkész végezte és emelkedett szellemű beszédet intézett az új házaspárhoz. Násznapok voltak: báró Butler Frigyes és Gömörly Oszkár es. k. kamarás és vallás- és közokt. miniszter. osztálytanácsos; vőfélyek: Madách Emanuel, vall.- és közokt. miniszteri titkár és b. Butler Sándor. Nyoszolyó-asszony: Gömörly Oszkárné szül. Szentmiklósy Margit urnő. Nyoszolyó-leányok: Madách Margit és b. Butler Malvin kisasszonyok. A fényes terítékű lakoma után az új házaspár, a vőlegény birtokára: P.-Kelesénybe utazott el.

— Országosvásári kimutatás. A f. évi júliushó 23-án L é v á n tartott baromvásárra behajtatott: szarvasmarha 952 drb., ló 1448 drb., sertés 55 drb., kecske 15., szamár 9 drb., birka 1880 drb., összesen 4359 drb. — Ezekből eladatott: szarvasmarha 350 drb., ló 786 drb., sertés 22 drb., kecske 6 drb., szamár 4 drb., birka 1200 drb., összesen 2368 drb.

— Körműzbányán — mint ezt velünk onnan tudatják — nincs saison mort. A város társadalmi életének elevevességéről tesz tanúságot azon hangverseny is, melyet táncmulatsággal egybekötve, a körműzei m a g y a r - e g y e s ü l e t f. hó 21-én rendezett, s mely minden tekintetben sikerültnek mondható. A hangverseny műsorozatát, érdekesség dolgában nagyban emelték a fővárosi közreműködők, kik most Budapestről számosan töltik a nyarat Körműzbányán. Az érdekes hangversenyen közreműködtek a fővárosból: Berkovics Angyalna és Irén, Madurovitz Zsófia kisasszonyok, valamint Berkovics Vilmos — zongorán; továbbá id. Berkovics Gábor és Berkovics Henrika urhölgy — énekeikkel, ifj. Berkovics Gábor pedig hegedűjátékával. Az egyesület tagjai részéről érdekes szavalmánnyal lépett föl: Hermélyi Győző és dr. Versényi György; amaz Petőfi „Költői ábránd“-ját, emez pedig a „Válasz bárdok“-at adta elő hatásos sikerrel. A hangverseny után következett és fesztelen jókedvben reggelig tartott táncvizsga szépjei közül, a következő névsort

küldötte be levelezők: Alt Ottóné, Angyalné, Bakman Gyuláné, Bellághné, Burghardtne, Chabada Józsefné, gr. Domiáné, Forster Imréné, Hellvig Nándorné, Landerne, Salkovitsné, Szedaglovitsné, Tribusz Antalné, dr. Versényiné, Vizyné, Wildmanné urhölgyek —, Bakman, Borkovitsky, Burghardt Irén, Giller Kati, Hellvig Erme, Gizella és Hajnalka, Lander Irén, Platzer Tilda, Plank Fánika, Rnab és Salkovits Irén kisasszonyok stb.

— Schwarz Ferencz, lévai uradalmi gazdatiszt, Léván, f. hó 28-án esküdtött örök hűséget L e y r e r A n n a kisasszonynak, L e y r e r Károly, lévai urad. számtartó kedves és művelt leányának.

— Tudnivalók vadászok számára. A vadászati jegyek a f. hó elsején életbe lépett 1883. évi 23-ik törvényezikk értelmében, ezután nem a polgármesteri hivatal, hanem az adóhivatal által fognak kiszolgáltatni.

— A régi vadászati-jegyek kivételesen még a folyó hó végéig érvényben maradnak, azonban az új vadászati adóév kezdetén, azaz aug. 1-én már új jegyek váltandók, és pedig: félévre 6 frt, egészévre 12 frtért. A fegyveradó marad a régi, azonban a fegyvertulajdonos lesz köteles minden év, júniushavában adó alá tartozó fegyvereit a várostól nyerendő bevallási iven bejelenteni. A vadászati jogot a tulajdonos, saját birtokán is csak akkor gyakorolhatja, ha 1600 négszögölével számított 200 holddal bír, vagy ha legalább 50 holddal bíró szomszéd tulajdonosok is egyesülnek s ily módon területük a 200 holdat meghaladja. Minden egyéb, magán, vagy köztulajdon képező földeken, a vadászati-jog 6 évre, nyilvános árverésen bérbe adandó, s a bérösszeg a földtulajdonosok közt fölosztandó; azonban, ha a részesülési-arány meg nem határozható, a bérjövdelem közgazgatási czélokra fordítandó. — Ugy a fegyveradóra, mint a vadászati adóra nézve az adóév augusztus hó 1-ső napján kezdődik és a következő évi július hó 31-ik napján végződik. — Azok adóját, kik a törv. értelmében csak fegyveradót fizetnek, a községi adóhivatalok, — azok adóját pedig, kik fegyveradót és vadászati adót fizetnek, a kir. adóhivatalok vetik ki és szedik be.

— Érdekes vendége van városunknak. Szabadka városának vivőmestere, B e n e d e k Gyula ur, ki f. év tavaszán, a fővárosban tartott versenyvívások alkalmával l e g y ö z h e t l e n vívónak bizonyult, — a lévai torna- és vivő-egylet meghívása folytán, városunkba érkezett s itt fog időzni egy hónapig, mely idő alatt a vivő-egylet tagjainak naponként kétszer: reggel 6-8 és esti 6-8 órákor fog oktatást adni a vívási módszerek elsajátítására. A kitünő vivőmester tiszteletére, megérkezése alkalmával, f. hó 26-án, a lévai torna- és vivő-egylet társas-estélyt rendezett a Kolibál-féle sörösarnok ujonnan berendezett helyiségében, hol az egyesület tagjai teljes számmal sorakoztak az ünneplést körül és fesztelen, jókedvű időtöltésben kötöttek vele ismeretséget.

— Gróf Hunyady László, a lévai választó-kerület országgyűlési képviselője augusztus 5-én, délután 4-órákor, Léván a városháza nagytermében beszámoló beszédet fog tartani; melyre a választók becses figyelmét ezennel fölhívjuk.

— Ovatosságot a gomba-evésnél! A hosszasan tartott eszések igen kedvezőleg hatottak a gombák kifejlesztésére, melyeknek számtalan válfajai közül az élvezhető gombák kiválasztásánál, kiváló figyelmet és avatottságot ajánlunk közönségünknek, mert a mérges gombák, a fölületes megvizsgálás következtében könnyen tévutra vezetik, sőt veszélybe is dönthetik az em-

bert. Ilyen szerencsétlen eset történt a napokban is, egyik helybeli, elsőrangú ház asztalára föltalalt gomba következtében, mely a mérgesek osztályához tartozott s a rosz megválasztás következtében, a belőle étkezők, csak kevésbe mult, hogy életükkel nem adóztak, s a velük történt baj közepette, szerencséseknél tarthatták magukat, hogy a bekövetkezett, nagyfokú szédülésen s az erőltető hányás gyötrelmein kívül, nem esett egyéb szerencsétlenségük.

Filokszéramentes szőlőfaj. A filokszéramentesesség tekintetében, még az amerikai ellentálló fajú szőlővesszőknél is előnyösebbnek állítják a mi honi vadszőlőket, a „v i t i s o d o r a t a“-t, melyet eddig csak épületek befuttatásához szoktunk alkalmazni. Kísérletek után állítják, hogy e vadszőlőfaj — rendkívül erős gyökérzeténél fogva — a filokszéramentes teljesen ellenáll, azonkívül gyorsan fejlődik, s beoltva, bármely nemes szőlőfajnak alanyul szolgálhat, úgy, hogy ezen vadszőlő által szőlőnk kevésbé agyagos talajon, a mostani fajok föntartásával teljesen újjalakíthatók. — Nem ártana, ha e fajjal kísérletet tennének szőlősgazdánk.

— Nyitra megye a „Szlávia“ biztosító-bankra vonatkozólag a következő határozatot hozta: „Utasíttnak a járási szolgabírák és városok polgármesterei, hogy a közönséget, a Prágában székelő „Szlávia“ kölcsönös biztosító-bank káros és ártalmas működéséről alkalmas módon értesítsék; továbbá adják hivatalos uton tudtára a községi előjáróknak és körjegyzőknek, hogy nevezett bank ügynökségének elvállalásától s a bank bármilyen érdekeinek előmozdításától ezen határozat által törvényhatóságilag szigorúan eltiltatnak; mely tilalom bármilyen áthágása fegyelmi uton lesz büntetendő. Községi vagyonnak a „Szlávia“-banknál való biztosítása jövőre nézve betiltatik; mely intézkedésnek ellenőrizhetése tekintetéből, kötelesek lesznek a városok és községek a biztosítási bárcákat jóváhagyás végett a megye törvényhatóságához fölterjesztendő, évi költségelőirányzatokhoz mellékelni. — Miről a járási szolgabírák és városok polgármesterei haladéktalan közzététel végett, valamint a megye árvaszéke is tudomás végett értesítették s a hatóságoknak meghagyatott, hogy a határozat kihirdetése idejét jelentsék be.“ Megjegyezzük, hogy a mult őszi közlés már kimondotta, hogy árvaszállás a Szláviánál nem biztosítható.

— Rövid hírek. — Időjárás: a jövő hétre általában változó, szelesebb, és kissé hűvösebb időt várhatni, helyenként esővel, itt-ott zivattal. — Pozsonyban a beszűntetett női-ipartanoda helyébe állított köptanodai irányzattal bíró fölsőbb leányiskola a f. év szeptember havában megnyílik. — Nagyszabású lóvásárt rendeznek a nyitrai és barsi gazd. egyesületek, f. évi szept. hó 10-án Érseknújvárott. — A eszék betelepítése ügyében, h.r.szerent a kormány még e nyár folyamában az állami jóságokon alkalmas helyekről fog gondoskodni. — A katonai egyenruhákat ismét változtatni akarja a közös hadügyminiszter; legújabb szándéka szerent a közönség az eddigi kurta fegyverek helyett, hosszabb, a felső ezombig érővel fog ellátni s a kabát két gombsorozatu lesz, a tiszték ezenfölül válldiszítést nyernek. — Nemzetközi velőcipéverseny tartatik aug. 18-án, Budapesten, hová különösen Bécsből, Gráczból és Prágából szándékoznak versenyezni. — Angol mulatságok értéke: színházra és hangversenyre Anglia évenként 65 millió fontot költ; a kirándulások, ünnepélyek s mulatságok az angol városi lakosságnak negyedfél millió forintba kerülnek; a versenylovak díjazása is évenként 7 és fél millió forintot emészt föl; az évenkénti rókadászatoknál csak az agarak s bajtók 8 millió forintba kerül-

Tárcza.

A fürdő tündére.

— Beszélyke. —

Irta: Winter József.

(Folyt. és vége.)

Kálmán rögtön megindult és épen midőn Izabella felé közeledett, látta tőle Tihamért távozni, ki ragyogó, diadalittas szemekkel s mosolylyal sétált tova a parkban s mosolylyal mormolta magában: „tehát őt is, az ünneplést királynőt is meghódítam!, ő is belém szeretett...!“

Kálmán pedig udvariasan köszönté Izabellát és az ostromot mindjárt nyílt tüzeléssel kezdte, rögtön rózsás nyelven fűzte nyilatkozatai láncolatát.

A hölgy esodálva hallgatta Kálmán frázisait, bámulta pátoszatát és azt hitte, hogy szerelemvallomási epidémia jött az ifju szivekre, mert hisz ez a második már. Az ismét Tihamér járta a szerelmezt és kért viszontszerelmet, most meg Kálmán.

„Őn kábultnak látszik lenni — mondá Izabella —, hogy ily álomittas hangulatban és ily meleg érzéssel udvarol.“

— Igen nagysám — felelé lázas hévvel az ifju —, elkábított e két szem sugára, e két ajk mosolya, ezen arez hajnalpirja, elkábított ön... ön... mert a szerelem mámorába sülesztett...!

„De gróf ur! — válaszolá a leány bizonyos hided merevséggel —, önt elkapatták szive érzelmei, ön elmerült szive lázában, hova gondol ön ily nyiltan, ily merészen beszélni?!“

Kálmán zavartan nézett a leányra és folytató: „Igen, nyílt szívet tárok föl ön előtt, hogy lássa a ki-mondhatatlan szerelmet, hogy lássa e kebel tantalusi kinjait, melyeket csak ön képes gyógyítani. Nagysám, belőlem nemesak a zaklatott szív beszél, hanem a gondolkodó fő, mert nemesak szerelmet, hanem komoly

szándékot is akarok önnek megvallani. Izabellám!, én szeretem önt... tudna-e engem viszontszeretni?!“

Izabella nem jött zavarba, arczára nem szállt a szégyen nemes pírja, szemeit nem síté le, hanem gunyos, megvető mosolylyal felelé:

„És miért kívánsz ön erre?!“

— Mert nőül akarom önt venni!

„Őn, a büszke gróf?!“ kérdé enyelegve Izabella.

— Igen, én! — volt a válasz.

„És ha én szegény árvaleány volnék...?!“

— Hisz bírná az ég legszebb csillagait, a tenger legszebb koráljait s a föld legszebb rózsáit... arczán — és én csak ezek után vágyodom!

„De... — mondá színellett zavart hangon a leány — csak nem tehetek most és itt szerelmi vallo-mást?!“

— Adjon találkát, légyottot, bárhol s bármikor és én követem! — mondá a gróf.

„Légyottot?! ah az fölséges...! Ma estére az „Elza-kut“ fenyői alatt, 11 órákor, isten önnel... a viszont-tátásig...!“ S elfutott.

Kálmán elbűvölve ült ott, mintha igazán szerelmi mámorba merült volna, pedig csak ama szép jövőre gondolt, midőn újra gazdag lesz Izabella hozományja által. „Tehát lépre került a madár, — gondolá — hja, a kilenczágú korona jó esábétek tervem halójában; tehát ma 11 órákor üt újra boldogságom s gondtalan életem órája! Mint fogom nagylelkűen hitelezőimet lerázni a nyakamról, mint fattatok újra a turfon, mint beszélnek újra fogataimról... óh boldogság!, újra a híres Kisfalvi Kálmán gróf leszek, melynek eddig csak halvány ködképe voltam.

Izabella pedig nevetve, jókedvűen sétált haza, kinevetve mindkét udvarlóját, akikkel csinos becczet ütött, mely Alfonznak nagyon fog tetszeni. Hazaérve, felöltöjtét és kalapját egy székre vetve, hangos hahotára fakadt: „Hahaha!, ez ugyan sikerült, hahaha!, ez a hecz, hahaha!, a szegények!“

— Miért nevet úgy Bella?, — kérdé egykedvűen Alfonz.

„Hahaha!, ezek ugyan megjárták. Képzeld csak, báró, a kis Tihamér, ez a Don Juan, erőnek-erejével megakart hódítani, s minthogy ez egyszer nem sikerült a hűség eme játéka, komoly szándékról kezdett álmodni, szerelmet vallott... s a kis bohó ama vérmes meggyőződést táplálja, hogy engem csakugyan meghódított, hogy csakugyan szeretem!“

— Tihamér? — kérdé esodálva a báró — nem téved ön, nem a gróf volt az?

„Hahaha!, hisz az a nagyszerű! Alig nyugtatám meg Tihamért, már is Kálmán kezdett ostromolni ugyanoly fogásokkal; s mig Tihamér csak hűségének akart áldozni — óh, én jól ismerem a két amiczet —, addig a gróf az alföldi birtokokra áhitozik, melyekről ő oly sok szépet hallott. Hahaha!, ez nagyszerű kaland leend, de megis járja a két kópé.“

S Izabella és Alfonz még sokáig kacagtak a nagyszerű tréfán. Hanem a tréfa csak este sült el.

A tiszta kék menyboltozat ragyogott a csillagok miriádjaitól, semmi fölhő, semmi folt az égen és a sápadt hold ezüst sugarai ábrándos fényt szórtak az éj méla félhomályába. Gyönyörű est volt. Langy szellő susogása törte csak meg a temetői esőndet és az „Elza-kut“ fenyői fasorjában félelmes sötétség uralkodott a lombok sűrű boltozata alatt, hol a levelek oly titokteljesen susogtak.

E fasor egyik padján ült elmerengve Kálmán gróf, epedően várva jövő szerencsésének csinos anyagát. A sötétben misem látszott, csak a távoli hegyek mögött olykor-olykor fölcikázó villámfény világítá be néha a sűrű sötétséget. Végre Kálmán lassu, lábujj-hegyes lépteket hallott.

— Ön az, kedvesem? — kérdé halkán a közeledőt.

„Igen, én vagyok“, volt halk suttogással a válasz. Egymásfelé sietnek..., átölelik egymást..., csattan a csók...

Közönség köréből.

Nyilvános nyugtázás.

30 frt 5 kr, azaz harmincz forintból és öt o. é. krajczárról, mely összegből szab. kir. Kőrömez-bánya város tek. polgármesteri hivatala részéről 25 forint — és ugyanott egyesek által 5 forint 5 krajczár a Lévai Stefánia-árvaház javára kegyesen adományoztatván; hogy ezen fúti összeg a mai, alulírott napon a Lévai nőegylet pénztárába valóssággal bevetetett, ezennel, az alulírott által, hálás köszönetnyilvánítás mellett elismertetik.

Kelt Léván, 1883. jul. 21.

Szokmáry Endre,
a Lévai nőegylet pénztárnoka.

Értesítés.

Tisztelettel alulírott értesitem az érdeklettek: hogy itt tartózkodásom alatt a vivásban magánórát is adok.
Léva, 1883. júliushó 28.

Benedek Gyula,
vivőmester

Irodalom és művészet.

Ujfalvy utazása Páristól Samarkandig — ez a czime az új műnek, mely, mint a Révai testvérek kiadásában megjelenő „Világhírű utazások Könyvtára”-nak immár harmadik nagy munkája legközelebb indult meg és melynek első három füzeteit mi is vettük. — Széchenyi keleti utazása és Stanley csak nem régen befejezett epochális műve, mely ugyan csak az utazási könyvtárnak diszpláináit képezi, méltó bevezetői voltak azon irodalmi ágak, melyért eddigelé kénytelenek voltunk külföldre fordulni. Ma már a legjelesebb utelírásokat, a leghíresebb utazók kiváló műveit magyar nyelven olvashatjuk és ép ez a legfőbb ok, hogy most Ujfalvy művét is ószinte örömmel üdvözöljük. — Amint az eddig megjelent füzetekből meggyőződhetünk, itt még kevésbé van az olvasó annak kitéve, hogy az utelírás száraz, vagy talán tudományos modora untatni fogja őt. E műnél föl kell említenünk, hogy Ujfalvy ur csak utazott, de hogy mit tanult és tapasztalt az uton, azt e könyvben Ujfalvy né asszony írta meg saját észleletei és följegyzései nyomán, még pedig a legérdekesebb, legvonzóbb, — egy szóval azon kellemes, kedves, elragadó modorban, amint csak francia tud írni. A jelen füzetek az elindulást, az utazó párnak Párisból való távozását, az előkészületeket a hideg ellen, tárgyazák élénk festéssel, megkapó részlettel tarkítva. Amit különösen meg akarunk jegyezni, azon körülmény, hogy több és pompásabb képet még az illusztráció tekintetében talán páratlanul álló német diszpláinokban sem láttunk. Az utazásnak legszebb részei — és ilyen számtalan volt — művészi kivitelű rajzokban vannak megörökítve, úgy, hogy csak szemléletbe elmélyedve is, az olvasó szellemileg csakugyan maga is megteszi az utat az írónóval együtt. — A mű előfizetési ára: egész évre (26 füzet) 8 frt, félévre (13 füzet) 4 frt. Egy füzet ára csak 30 kr. — Ha az első füzetekről bárkinek is alkalma lesz véleményét mondani, véleménye csak a legőszintebb ajánlat lehet.

Budapesti gabonaüzde.

Budapest, 1883. jul. 27.

Buza 20 krral emelkedett. Elsőrendű 11.20-ig, közepes 80 klg. aczélos 11-ig, 77-78 klg. 10.80-ig, sárgás 10.60. Tiszavidéki állomásokon 9.75-10.20 fizettetett.

Rozs emelkedett 20 krral. 7.60 kelt. Jászberény 7 frt, Szerecs 6.70, Debreczen 6.90, Csekély a kínálat a roppant élénk kereslethez képest.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető Kónya József városkapitány.

Buza: mmázsanként 9 frt. 50 kr. — 10 frt. — kétszeres: 6 frt. 80 kr. Rozs: 6 frt. 50 kr. 7 frt. Árpa: 6 frt. 50kr. 6 frt. 80 kr. Zab: 6 frt. 50 kr. Kukoricza: 7 frt. Bab: 8 frt. 80 kr. 9 frt

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

Képviselve is volt mindannyi az ünnepélyen, összesen mintegy 90 tag által; a lévai bérnökséget Leidenfrost László és Gyula, a lévai uradalmi tisztikart Lakner László urak személyesítvén.

A nagyszámu képviselőt a fönti nap délelőttjén, a bécsi Scholler-féle banképületben összecserelvé, 11 órakor a városban nem kis föltűnést keltett hosszú kocsisorban Grinzingbe. A jubilis ur villájába vonult ki, hol a családtagok által legnagyobb előzékenységgel fogadtatván, a csakhamar megjelent lovag Schoeller Sándor urnak az összes érdeklettek, u. m.: az üzleti és bérletársak, valamint a hivatalnokok által aláírt, rendkívüli csinall és izléssel kiállított — a bank megalapítóját és sokoldalú működését híven esetelő fölirat, albumalakban, s az egyes birtokrészek fényképeivel, megfelelő alkalmi beszéd kíséretében átnyújtott.

Nemkevésbé kedvező hatást keltett Schoeller urnak köszönő válasza, melyben elismerését jelenti ki, nemcsupán az ünnepélyes megemlékezésért, de az összes jelenvoltak s az általuk képviselték kitartó s ernyedetlen működésük- és támogatásukért, mint amely buzgalom nélkül ő és az általa teremtett vállalatok nem emelkedhetek volna oda, ahol azok ma állanak; kikérte azonfölül támogatásukat jövőre nézve is — nem ugyan a maga —, mint kinek napjai már megszámlálják —, de unokaöccsei s a czég részére, mint amelynek a megkezdett uton továbbhaladva, virágoznia és gyarapodnia kell!

Ezután nejjével s a családtagokkal körben járva, egyesekkel nyájasan beszélgetve, mindnyáját „szerény nyári laka és kertje” megtekintésére s fesztelen otthonosságra fölhíván, az éttermek ajtai föl tártak s abban fejedelmi reggeli és hűsítők szolgáltatottak föl.

Ugyanaznap délutáni 5 órára lön, nyomtatott jegyeiken minden képviselő, a lipótvárosi Arany-bárány vendéglő dísztermébe ebédhez meghíva, hol az elegáns külsőség, a szakácsművészet remekei s az italok legfinomabbjai versenyeztek egymással a 90 főt meghaladó vendégsereg fölvilágosítására, melyhez a teremben fölállított magyar bakancsoszenekar gyújtó dallamai is nagymérvben járultak.

A bécsi ünnepély-bizottság rendezője által 3 hivatalos toaszt lön megállapítva, az első szólt az ovációk általi kimerültsége folytán távollevő jubilánusra, második a férfi-tagok három fiatalára, a harmadik, — magyarul a Schoeller-család női tagjaira. Ezek után következett a „vad toasztok” egész árja, többi közt — hiányos német bevezetéssel — a mexikói köztársasági kormány képviselőjének anyanyelvén elmondott toasztja keltett nagy derültséget. E kormány ugyanis pénzkészletét Schoellerék berndorfi fémgvárában vereti s ezek átvétele végett időzött épen Bécsben a fönti megbízott.

Igy folyt le lovag Schoeller Sándor ur munkás életének 50 éves jubileuma, s csak keveseknek jutott a szerenese, hogy az önmaguk által ültetett fát, ily terebélyessé, gyümölcsössé nőni lássák, mint amelylyel a tisztelt jubilis ur méltán díszkedhetik, ki ezenfölül a közpályáján elismerést, öfelségétől lovag- és vaskorona s a t. rendet s élethossziglani fölsőházi méltóságot nyert érdemei jutalmául.

*) Schoeller lovag öméltsága, mint a lévai uradalom birtokosa, számtalan alkalommal adta fényes bizonyítékát annak, hogy úgy megyénk —, valanint Léva városa iránt meleg érdeklődéssel viseltetik. — A megyei kórház építéséhez csak nemrégiben is, 5000 frtnyi kegyes adományával járult; ujabban pedig városunknak nyújtott módot a közterhek könnyebb elviseléséhez. — A humanizmus e lelkes istápolóját, közönségünk nevében, mi is szívünk-ből üdvözöljük jubileuma alkalmával és őszintén kívánjuk: hogy a kultúra magaslatán álló vállalatában a siker koronázza lépteit.

„Hidegréthy Hidegréthy Izabellát?” — kérdé másodszor is dühös meglepetéssel Tihamér.

— Igen! — volt a hideg válasz, s mint aki most már kivívta az elsőséget, úgy érzé magát Kálmán. — Nos, ki engedi át a teret?

„Te!” — volt a mogorva válasz.

— Hogyan?

„Mert Izabella nekem adott légyottot, s te, ennek nesztét véve, háborítani akarod.”

— Ez szemtelenség! Uram, ön gyalázatos módon megsértett, holnapután 5 órakor ugyan e helyen segédeivel elvárom!”

„Itt leszek!” — volt a hideg felelet.

S a két jó czimbora, mint halálos ellenség távozott a sötét faszoron át.

... Harmadnapra reggel, két pisztolylövés kelté föl Ujpatok fürdőközönségét és sólyomszárnyon röppülte be a hír a fürdőt, hogy Kisfalvi Kálmán gróf és Vas hegyi Tihamér párbajoztak az „Elza-kut” faszorában, s hogy Kálmán jobb vállán, Tihamér balkezén megsebesülve hagyták el a reggeli vonattal Ujpatokot.

Midőn Izabella meghallá e hírt, szomoruan mondá a báróhoz: „Szegény fiuk, ők akartak engem lépre keríteni, és én játszottam ki őket, mert egy helyre, egy időre adtam nekik légyottot... és én persze itthon aludtam nyugodtan.”

„Legalább kiabrandul mindkettő — felelé a báró, kinek e hecz tetszett, — az egyik nem lesz hiu, ha látja, hogy a nők nem imádják, a másik nem lesz módján tul pazarló, ha hozományt nem remél.

Elmultak a nyár forró napjai, elmult a fürdő-saison. A két megsebesült kigyógyult könnyű sebéből és a két czimbora újra jó barát lett. Egy vasárnap délelőtt, a váci-utcai sétán, karonfogva befordultak egy virágkereskedésbe, egy-egy rózsáért a gomblyukba.

Csinos virágársleány csavarta az aranyos sodronyt és az ezüstös papirost a rózsza kocsányára s a két

jó barát csodálva nézett a leányra, ki elpirult és le-süté szeméit.

— Hogy hívják önt, szép kisasszony, ha szabad kérdezmem? — kérdé Kálmán.

„Bella a nevem!”

A két jóbarát egymásra nézett, esodálva, bámulva.

— Nem Izabella?, kérdezé Tihamér.

„Igy hívtak a nyáron; télen Bella a nevem!”

— Tehát csakugyan ön az ujjpataki fürdőkirálynő?

„Igenis, én voltam e pünkösdi királynő!”

— És mint került e boltba?

„Kiestem a trónusból!” — volt a közönyös válasz.

— És unokabátyja, a báró, türte ezt...?

„Hisz nem voltam én unokahuga! Az igaz, hogy ősnemes család szegény ivadéka vagyok, de a bárót csak tavaszszal ismerem meg!”

— Ön nem unokahuga volt...?, hát mi...?

„Csak barátnője... a fürdő-idény alatt! Most újra idegenek lettünk, mert a báró elhagyott...”

— És a három vármegyébe terjedő birtok? meg a fogatok...? gyémántok...?

„Mind a báró volt, és nekem azt csak a mende-monda ajándékozta, hogy szerepemet annál jobban játszhasam!”

— Szegény Bella!

Az önkéntes tűzoltó.

Védni vagyont lángok közt: mindig kész a tűzoltó;

S menteni életet ott, ahol a vész fenyeget.

A nap lángjaival hévvel gyakorolja erőit;

S a riadó kürtnek hangja fokozza hevét.

Lángpiros a zászló, s ezt hűség hordja előre!

Hágcsó, balta, sisak: fegyvere, őre s disze.

Lánggal kél, lánggal viv, és láng... oltja el éltét:

Hát ki tagadná, hogy lelke nemes, szive láng!?

Luna.

nek; ezekenkívül másnemű mulatságsporkokra évenként 60 millió forintot adnak ki. — A juh-bundából egy francia gyáros föltűnést keltő szép bársonyt állít elő; e gyapju-bársony igen alkalmas a butorok bevonására és ruhák prémezésére. — Vallási statisztika: A föld lakói közül 212 millió katolikus, 124 millió protestáns, 84 millió szakadár, 7 millió zsidó, 230 millió mohamedán, 163 millió bramín, 423 millió budhista, 230 mill. pogány; az egyistént hívők összesenvéve sem teszik ki a föld lakosságának felét. — Kő-cirkuszt akar építeni Budapesten, ha erre engedélyt kap, Herceg, lovardatulajdonos; az építkezés terve a párisi Eden-színház mintája szerént már készen is van, s az építést 1885-re be is fejezi, ha az engedély megadatik. — Az északi sarkon jelenleg egy magyar utazó, Stoll Jenő utazik. — A Niagara-zuhlatagot 10,000 dollárnyi fogadásból át akarta uszni Webb kapitány, ki 1870-ben a Calaisi csatornát szerencsésen átúszta; most azonban a Niagara hullámaiban örökre elmerült. — Amerika gyümölcsészete: Észak-Amerikában van összesen 112 millió almafa, 112.27 mill. barackfa, 28.6 mill. körtefa. Termelési érték: almáért 80, barackért 112, körteért 28, földieperért 10 millió forintot kapnak. Nyáron át 500,000 ember foglalkozik a gyümölcskonzerv-gyárakban, melyeknek évi forgalma 200 millió forintra tehető. —

— **Apróság.** A nyíregyházi törvényszék előtti; Elnök: Mi a foglalkozása mostani férjének? Tanú: tanító. Eln: Hol? Tan: Még nem kérdeztem meg E: Hogyan, a férjével még hon beszélt? T: Csak most esütörtökön esküdtünk meg. E: Miből él a férje? T: Tanító, de még nincsen állomására, most Baján lakik. E: Hát hol esküdt meg vele? T: Fehértón van egy bátyám, amél. Nálunk egy özevegember is, egy özevegasszony is nem nagy izé...

Tanügy.

Értesítés.

A lévai állami tanítóképezdében, az 1883—4-ik tanév szeptemberhó 3-án fölvételi és 4-én javító vizsgákkal veszi kezdetét s 6-án nyitattik meg. Fölvétel-és állami segélyért folyamodók, kérvényeiket — születési-, orvosi-, tanulmányi-, szegénységi-bizonyítvány-nyal és a szülő, vagy gyám részéről azon nyilatkozattal, hogy az állami segélyen fölül szükséges költségeket képes leendő földözni — fölszerelve, augusztushó 25-ik napjáig adják, illetve küldjék be az intézet igazgatóságához. Később érkezett kérvények tekintetbe nem vétethetnek.

Léván, 1883. júliushó 24-én.

Szabó Lajos,
képezdei igazgató.

LEVELEZÉS.

Bécs, 1883. jul. 23.

T. szerkesztő ur!

Talán érdekelni fogja önöket is, egy itt lefolyt alkalmi ünnepély.

Lovag Schoeller Sándor ur, a lévai uradalom tulajdonosa, Bécsben, f. hó 22-én ünnepelte, az általa fölállított, s kezdetben saját nevét — most „Schoeller és farsa” czéget viselő bank 50 éves főállásának jubileumát.

Ez ünnepély, a nevezett bankintézetén kívül, azon okból birt a Schoeller-féle iparvállalatok, gyárak és jószágok között a lévai uradalomra is érdekel, mert ezek létüket, fölvirágzásukat és emelkedésüket mindannyian a nevezett tulajdonosnak, illetőleg bank-czégnek köszönik.

— Ki vagy...?

„Hát te...?”

— Tihamér...!

„Kálmán...!”

Mély esend állott be. A két légyotthős nem tudta megfejtieni a rejtelet.

— Miként kerültél ide Tihamér?, — kérdé dühösen Kálmán —, kérlek távozz, távozz... ha épen most jönne, én el volnék veszve!

„E kérdést nekem van jogom hozzád intézni; kérlek hagyj magamra, fontos teendőm van itt!”

— Elvégre is, beszéljünk nyíltan — mondá kitérve Kálmán.

„Ugy van.”

— Nekem itt légyottom van — folytató a gróf.

„Nekem is!”

— Pont 11 órakor.

„Nekem is!”

— Ez lehetetlen — kiáltá föl Kálmán —, ez vagy izetlen tréfa, vagy tévedés. S különben is, a hölgy, kit várok, oly előkelő, hogy lovagias kötelességed e teret elhagyni.

„Akit én várok — felelé Tihamér — e fürdő első hölgye!”

— Lehetetlen, mert az enyém a legünnepeltebb!

„Tagadom!”

— Ez sok, ez sértés — mormogá a gróf. — Legyünk őszinték, megfogadjuk becsületszavunkra a titoktartást és megvalljuk egymásnak, kit várunk. Akit — elfogulatlanul ítélve — az elsőség megilleti, annak átengedjük a teret.

„Megfogadom becsületszavamra!” — mondá ünnepélyesen Tihamér.

— Én Izabellát várom.

„Hidegréthy Izabellát?”

— Igen!

Ruston, Proctor és társa

BUDAPEST, Nádor-utca, 39. és 41. szám,

ajánlják a legelső díjakkal kitüntetett

gőzmozdonyaikat

fa- és szénfűtésre,

szab. szalmafüto gőzmozdonyaikat,

gőzcséplőgépeiket

dobmentő és üszegtisztító előkészüléssel, 194. 10-7.

HOFFHERR féle

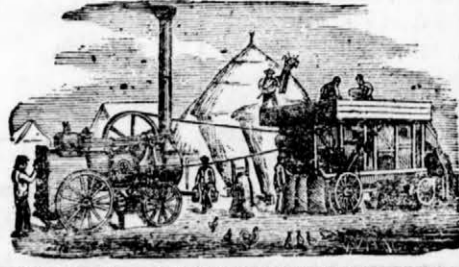
egyszerű és

tisztító cséplőkészleteket

járgányhajtásra.

Arjegyzékek

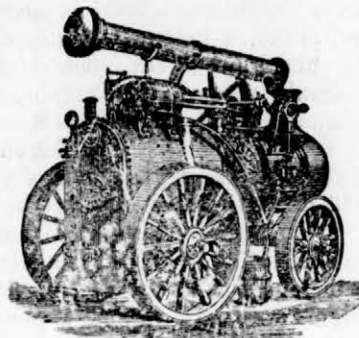
bérmentve küldetnek.

196 10-8.

ROBEY & COMP.

BUDAPESTEN, IX. kerület, Üllői ut, 35. szám alatt.

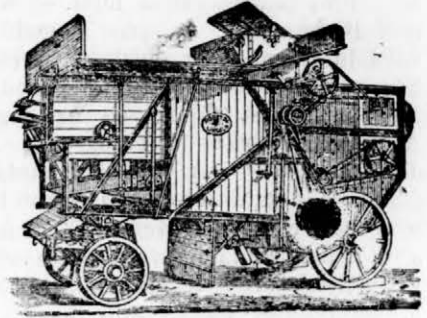

ajánlják országszerte legjobbnak ismert

tűzanyagot megtakarító szén-, fa- és szalmafütésre berendezett

gőzmozdonyaikat,

felülmúlhatlan és bármely időjárás viszontagságainak legjobban megfelelő

vasgerendás cséplőgépeiket

szabadalmazott magán etetőzerkezettel vagy a nélkül.

Arjegyzékek egy Magyarország elsőrendű uradalmi- és gazdától származó s gőzcséplő készleteink rendkívüli nagy munkaképességéről és utóélettelten tartósságáról szóló bizonyítványokat tartalmazó legújabb kiadványunkat. kívánatra bérmentve küldjük.

KRONDORFI

Savanyu-Kút

STEFANIA

Koronaherczegnő forrás.

Trieszt 1882 arany érem.

Szénsavdus természetes égv. asztali víz, hathatósan bizonyult a légzési szervek és gyomor bántalmainál.

Kutvállalat **Kahi és társa** Kronдорfban Carlsbad mellett.

Főraktár Budapesten: Emmerling és Rabschnál (ezelőtt Radoczay és Bányay) Korona herceg-utca 11. sz., a fűszer-, csemege- és nagybani ásványvíz ker. skedésben. Arjegyzékek kívánatra bérmentve. Mindennemű megrendelések legpontosabban eszközöltnél.

195. 10-9.

**Minek PESTRE ?
Minek BÉCSBE ?**

mikor nálam minden előpénz nélkül

75 krajczáros részletfizetésre.

HOWE, ANGER, SINGER, WEHLER & WILSON-

G É P E T

5 évi jótállás mellett kapni.

Családi célokra 5 évi jótállásom mellett Singer-gépeket ajánlok 36 frtért. Öreg gépek becseréltetnek, vagy igazítottatnak jutányos áron; géptük, részek és csolnak, raktáromon mindig találhatók.

FISCHER MIKSA kereskedésében Léván.

Cs. kir. szab. osztrák-magyar államvaspálya-társaság menetterve.

Bécs—Budapest—Orsova között.

Állomások	Futár-vonat		Sz. v.		Futár-vonat		Sz. v.		Omn.v.		Vegy. v. II. III. o.
	I. II. o.	III. o.	I. II. o.	III. o.	I. II. o.	III. o.	II. III. o.	II. III. o.	oszt.		
Bécs	indul	8.—	8.35	8.30	8.25+	6.—+	—	—	—	—	
Pozsony	érk.	9.40	10.57	5.12	10.57+	8.17+	—	—	—	—	
Pozsony	indul	9.42	11.6	5.15	11.12	—	—	2.45	—	—	
Tótmegyer	indul	11.10	1.35	6.50+	1.39+	—	—	6.12+	—	—	
Érsekújvár	indul	11.33	2.15	7.13+	2.11+	—	6.—	—	—	—	
Esztergom-Nána	indul	12.18	3.29	8.3	3.30+	—	7.46	5.30+	—	—	
Szob	indul	—	3.49	—	3.52+	—	8.19	6.2	—	—	
Budapest	érk.	1.37	5.36	9.29+	5.57+	—	11.—	8.30	—	—	
Budapest	indul	—	6.15+	10.10+	6.55	8.—	2.15	5.20	—	—	
Czegléd	indul	—	8.52+	11.35+	9.7	—	6.1+	—	—	—	
Szeged	indul	—	12.44+	2.2	12.45	—	—	—	—	3.—	
Temesvár	indul	—	—	4.35+	4.17	10.35	—	—	—	5.45+	
Orsova	érk.	—	—	9.26	10.32	—	—	—	—	—	

Orsova—Budapest—Bécs között.

Állomások	Sz. v.		Futár-vonat		Sz. v.		Futár-vonat		Vegy. v.		Omn. v.		Sz. v.	
	I. II. o.	III. o.	I. II. o.	III. o.	I. II. o.	III. o.	I. II. o.	III. o.	I. II. o.	III. o.	v. II. III. o.	v. II. III. o.	I. II. o.	III. o.
Orsova	indul	4.40+	7.5	—	—	—	—	—	—	—	3.15	—	—	—
Temesvár	indul	10.50	12.13+	9.35+	—	—	—	—	—	—	7.15	—	—	—
Szeged	indul	2.30	3.4	1.58+	—	—	—	—	—	—	—	6.5	+	—
Czegléd	indul	6.15+	5.45+	6.—	—	—	—	—	—	—	10.50	4.—+	5.51	—
Budapest	érk.	8.24+	7.30	8.7	—	—	—	—	—	—	1.45	6.45	7.43	—
Budapest	indul	9.30+	8.30	9.—	2.—	—	—	—	—	—	2.45	4.50	—	—
Szob	indul	11.28+	9.41	10.54	—	—	—	—	—	—	5.16	7.19+	—	—
Esztergom-Nána	indul	11.55+	10.—	11.38	3.22	—	—	—	—	—	5.50	7.50+	—	—
Érsekújvár	indul	1.21+	10.58	1.19	4.11	—	—	—	—	—	—	5.—+	—	—
Tótmegyer	indul	1.38+	11.11	1.39	—	—	—	—	—	—	—	5.25	—	—
Pozsony	érk.	4.10+	12.48	4.15	5.44	—	—	—	—	—	—	8.50	—	—
Pozsony	indul	4.24+	12.51	4.25	5.46	—	—	—	—	—	—	—	7.15	—
Bécs	érk.	6.20	2.—	6.12+	6.45+	—	—	—	—	—	—	—	—	9.9

Tótmegyer—Nyitra és Nagy-Tapolcsány között.

Állomások	Vegyes v.			Vegyes v.		
	I. II. III. o.	I. II. III. o.	I. II. III. o.	I. II. III. o.	I. II. III. o.	I. II. III. o.
(Bécs felől)	—	—	—	—	—	8.35
(Budapest felől)	—	—	—	9.30+	9.—	—
Tótmegyer	—	—	—	—	—	6.45
Nagy-Surány	—	—	—	—	—	1.50
Nyitra	—	—	—	—	—	7.22
Nyitra	—	—	—	—	—	8.55
Nyitra	—	—	—	—	—	3.41
Nyitra	—	—	—	—	—	9.27
Nagy-Tapolcsány	—	—	—	—	—	3.53
Nagy-Tapolcsány	—	—	—	—	—	11.37
Nagy-Tapolcsány	—	—	—	—	—	5.41

Nagy-Tapolcsány—Nyitra és Tótmegyer között.

Állomások	Vegyes v.			Vegyes v.		
	I. II. III. o.	I. II. III. o.	I. II. III. o.	I. II. III. o.	I. II. III. o.	I. II. III. o.
Nagy-Tapolcsány	—	—	—	—	—	7.—
Nyitra	—	—	—	—	—	1.—
Nyitra	—	—	—	—	—	8.46
Nyitra	—	—	—	—	—	3.8
Nagy-Surány	—	—	—	—	—	8.56
Nagy-Surány	—	—	—	—	—	3.42
Tótmegyer	—	—	—	—	—	10.20
Tótmegyer	—	—	—	—	—	5.27
(Budapest felől)	—	—	—	—	—	10.45
(Bécs felől)	—	—	—	—	—	5.52
(Budapest felől)	—	—	—	—	—	1.37
(Bécs felől)	—	—	—	—	—	9.29+
(Budapest felől)	—	—	—	—	—	2.—

A magy. kir. Dunagőzhajózási-társulat személy- és postahajóinak menetterve.

Bécs—Esztergom—Budapest között.

Állomások	Postahajó		Szem.-hajó	
	Indul	Érk.	Indul	Érk.
Pozsony	—	—	9.4	—
Esztergom	—	—	4.—	4.45+
Szob	—	—	—	5.20+
Budapest	—	—	6.45+	8.20

Budapest—Esztergom—Bécs között.

Állomások	Postahajó		Szem.-hajó	
	Indul	Érk.	Indul	Érk.
Budapest	—	—	6.—+	2.—
Szob	—	—	—	5.35
Esztergom	—	—	10.—+	6.30+
Pozsony	—	—	9.—	—

A +-tel jelzett órák az időt esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig jelzik.